

El Consell del PP arrossega una situació financera tan precària que el marge de maniobra, llevat que vagi augmentant encara més el deute, és mínim. I no sols per a aquest govern sinó fins més enllà del 2020. Després de més de dotze anys de gestió del PP, la Generalitat té el deute financer més gran de tot l'estat espanyol amb relació al PIB: al voltant d'11.030 milions d'euros, segons les darreres dades oficials del Banc d'Espanya, als quals cal afegir-ne 4.491 més de les empreses públiques. Però, a més –i sobretot–, han augmentat sense límits les factures que hauran de pagar els futurs governs fins a una quantitat que s'aproxima, entre despeses comptabilitzades i pendents d'enregistrar, a 22.000 milions d'euros, camí dels quatre bilions de pessetes, un forat i un llast molt difícils de solucionar.

Per fer front a aquesta hipoteca, cada valencià hauria de desembutxacar prop de 6.000 euros, o bé que la Generalitat dedicara el pressupost de dos anys sencers a sanejar els seus comptes. I la situació no millora. De fet, el darrer informe de la Sindicatura de Comptes –remès a les Corts fa només uns quants dies, corresponent a la gestió de la Generalitat l'any 2006– posa sobre la taula, una vegada més, aquesta situació de caos econòmic. Aquesta vegada fa una especial incidència en l'augment de les adjudicacions d'obres i serveis públics per via *digital*, en el descontrol econòmic de la sanitat i en el retard del pagament a contractistes i proveïdors.

1. Compte general. El futur financer de les arques autonòmiques és incert. El govern valencià, segons que recull la memòria de la Sindicatura, té declarats oficialment pagaments ajornats a exercicis futurs per valor de 20.185 milions d'euros. I el pagament d'aquestes factures cada vegada s'allarga més en el temps, la majoria a partir de l'any 2010. La major part d'aqueixa quantitat correspon a deutes amb els bancs amb venciment, fins i tot, després del 2020. La hipoteca de la Generalitat encara és més gran si es té en compte que Economia no hi ha inclòs ni els pagaments ajornats a les universitats, que l'organisme fiscalitzador de la Generalitat ni tan sols comptabilitza; ni tampoc el pla de

Camps hipoteca el futur de la Generalitat. Aqueixa sentència podria resumir clarament la situació econòmica del govern valencià. I és el reflex del darrer informe que la Sindicatura de Comptes ha remès a les Corts sobre la gestió de l'administració valenciana.

Un forat de 22.000 milions

El síndic de comptes del País Valencià, Rafael Vicente.

modernització de la Fira de València, que arriba a 146 milions; ni, igualment, el valor de quatre adjudicacions que superen els 1.000 milions d'euros.

Tot això aproxima la xifra global de pagaments ajornats a 22.000 milions, més d'un 70% per a fer front a deute i operacions de crèdit.

2. La factura sanitària. El forat econòmic de la sanitat pública es va tornar a obrir una mica més després d'un any d'estabilització. Les factures sanitàries sense pressupostar varen créixer d'un 8,3%. Dels 1.129 milions d'euros amb què s'havia tancat l'exercici del 2005, el deute sanitari ara puja a 1.224, més de 230.000 milions de pessetes, una quantitat que s'ha multiplicat per sis des que el PP governa. Es tracta de factures que s'han de pagar, però que no són reflectides als pressupostos públics. El Consell ha anunciat un pla per a mirar de liquidar les factures dels proveïdors de la sanitat pública i espera rebaixar la xifra d'uns 500 milions d'euros.

3. Retards en el pagament. L'informe de la Sindicatura de Comptes alerta sobre l'augment —que l'auditor creu que pot ser “molt significatiu”— dels interessos de demora, la quantitat que l'administració autonòmica ha d'abonar obligatòriament a contractistes i adjudicataris pel retard en el pagament de factures. Al llarg de l'any 2006 —l'exercici que audita la darrera memòria de la Sindicatura—, la Generalitat abonà 13,9 milions d'euros pel retard a l'hora de pagar factures, 2,9 milions més que l'any abans. Els problemes afecten especialment les conselleries d'Infraestructures, Sanitat i Educació i Cultura.

4. Adjudicacions d'obres i serveis. L'auditoria pública de l'administració autonòmica posa en relleu que el pes de la contractació pel procediment negociat sense publicitat —és a dir, adjudicacions a dit— es va incrementar en el conjunt de les adjudicacions. Gairebé la meitat dels expedients, un 42,1%, es van concedir de forma directa i un 2,3% per la via d'urgència. Les xifres de l'informe, en qualsevol cas, deixen entreveure que el Consell és incapaç de mantenir el nivell d'inversió. El nombre d'expedients passà de 2.297 a només 1.751 i els fons dedicats a la inversió es reduïren de 2.433 milions a sols 1.758, uns 700 milions menys. La licitació pública va caure d'un 24%.

5. Empreses públiques. Les empreses públiques s'han convertit en el refugi perfecte per tal que la Generalitat vaja disfressant deute que, altrament,

no podria assumir per la via ordinària del pressupost general de l'administració autonòmica. De fet, des del 2004, el primer any de Francesc Camps al capdavant del Consell, el recurs al deute de les societats que conformen el sector públic valencià ha augmentat d'un 70% i s'ha apujat fins a 4.491 milions d'euros, uns 750.000 milions de pessetes. Només el darrer any auditat, les operacions amb entitats financeres tornaren a pujar de 563 milions més, la qual cosa vol dir un augment del 14,3%. Les empreses dedicades a l'oci sumen un deute que arriba a 1.100 milions; el de les societats del grup de la Conselleria d'Infraestructures arriba a 1.000 milions; i, sobretot, Ràdio Televisió Valenciana, que es manté en un dels supòsits legals segons els quals hauria de tancar, amb un deute de 771 milions d'euros.

6. Habitatge protegit? No, gràcies. La revisió, per part de la Sindicatura de Comptes, d'una selecció d'expedients de subvencions ens permet d'arribar a una conclusió alarmant. El govern valencià només va executar el 2006 l'1,9% del pressupost definitiu de la línia Pla d'Accés a l'Habitatge de la Comunitat Valenciana, dotat amb uns 20 milions d'euros. En contraposició, la línia econòmica del pla d'habitatge impulsat pel govern espanyol, finançat amb fons del ministeri per un valor de 100 milions d'euros, es va executar en un percentatge del 98,9%.

7. La crisi industrial i el Consell. En plena crisi industrial, sobretot en els sectors tradicionals del teixit econòmic valencià, com ara el calcer, el tèxtil o la juguina, el Consell, l'any 2006, només va arribar a invertir 26 milions dels 55 que tenia pressupostats, mitjançant l'Impiva, corresponents a dos plans de renovació i adequació tecnològica per a empreses. L'òrgan fiscalitzador, fins i tot, arriba a retraure a la Generalitat la baixa gestió i qualifica la situació d'insatisfactòria.

8. Terra Mítica. Els problemes judicials que s'investiguen a hores d'ara i que afecten la creació de Terra Mítica —projecte estrella dels mandats d'Eduardo Zaplana al capdavant de la Generalitat— ja toquen directament la gestió de Projectes Temàtics, la societat

mitjançant la qual el Consell canalitza la seua participació en el complex d'oci de Benidorm. La Sindicatura de Comptes, de fet, reclama a la mercantil que reserve un fons, si més no, d'un milió i mig d'euros en vista de les possibles responsabilitats que es podrien derivar en el supòsit d'una sentència contrària a l'empresa, en el cas que s'investiga per frau i factures falses.

9. Ciutat de la Llum. La polèmica per les expropiacions del terreny damunt el qual es construí la Ciutat de la Llum encara no s'ha acabat. La Sindicatura de Comptes reclama que el complex cinematogràfic d'Alacant dote els seus registres comptables d'una quantitat de 7,5 milions d'euros —al voltant de 1.250 milions de pessetes—, que serviren per a fer front a sentències judicials que encara han de dictar-se. Aquestes sentències avalarien que, en el seu moment, el terreny fou expropiat amb un preu molt inferior al valor real, segons consta en l'informe sobre la gestió de Projectes Temàtics, l'entitat mitjançant la qual la Generalitat canalitza les seues iniciatives d'oci.

10. Ciegsa. Ciegsa, l'empresa pública encarregada de construir col·legis, no tan sols manté la pràctica de fraccionar els contractes d'obra, sinó que, a més a més, des que fou creada no s'ha agilitat la construcció de nous centres educatius. L'informe de la Sindicatura de Comptes alerta de retards importants en les obres d'execució d'aquestes instal·lacions. Se superen els terminis legals entre l'adjudicació i la signatura, a la qual cosa cal afegir els retards en les obres, que l'auditor públic qualifica de “considerables”. De la mateixa manera, la Sindicatura critica amb duresa les fórmules de pagament ajornat que utilitza la societat, la qual cosa no és permesa en l'actual legislació. I posa en qüestió la legalitat de les contractacions de personal.

L'informe de la Sindicatura de Comptes deixa entreveure una situació econòmica i de gestió força complicada que s'haurà de modificar però que, al final, seran els valencians que l'hauran de pagar de la butxaca.

A. V. Santamaria